

Jordi Ribó, Pere Canal i Baliu.
Granollers, 1989

ció es creà la Fundació Maspons que va arribar a un acord amb l'Ajuntament per conservar aquest edifici. Els "patrons" d'aquesta sala van ser en Maspons i l'Ajuntament; aquest últim va quedar com a responsable del manteniment de la sala. Però nosaltres ja érem al final de la nostra etapa de la Junta quan es feia aquesta Fundació.

La imposició d'en tal i en tal altre

Sí, i és concretament l'any 1954 quan quasi la totalitat de la Junta i membres fundadors de l'Associació Cultural decideixen deixar els càrrecs i marxar de la direcció d'aquesta associació. Què va passar aquell any?

Jo ja hi portava set anys i estava disposat a plegar. Però finalment van plegar tots els membres, perquè ens van dir que en tal i en tal altre hauríem d'entrar a la Junta, i això a nosaltres ens va semblar que era una imposició. No era la gent que nosaltres havíem buscat. Personalment, no és que fossin males persones, ja que eren totalment correctes i em mereixen tot el meu respecte, però no eren els qui nosaltres pensàvem per continuar.

Això va fer la impressió que ens havien fet fora, l'important no és que ens fessin fora, sinó que hi va haver un afany d'intervenir a la vida de l'AC des de fora de l'Associació. Nosaltres havíem mantingut sempre una independència total, dins les possibilitats de l'època, i aquesta intervenció tan directa no va ser ben rebuda.